

ZDARMA

Bludovan

4/2010

Datum vydání 30. dubna 2010

Slavnostní otevření dětského hřiště

Ve středu 21. dubna 2010 bylo starostou obce Ing. Stonem společně s generálním ředitelem firmy Ekozis Zábřeh Ing. Blažkem slavnostně otevřeno dětské hřiště na ulici Špalkova v Bludově. Toto hřiště bude sloužit dětem ve věkové kategorii

od 3 do 10 let. Funkci správkyně tohoto hřiště přijala paní Zdenka Zatloukalová.

Hřiště bude zpřístupněno v případě příznivého počasí denně v době od 8 do 19 hodin.

*Gabriela Flašarová
referentka OÚ Bludov*

Vrabečci na zábřežské Mateřince

Tak jako loni, tak i letos jsme se zúčastnili zábřežské Mateřinky (přehlídka mateřských škol v hudebním, pohybovém či dramatickém vystoupení). Děti z dramatického kroužku Vrabeček s chutí a s nasazením připravovaly od nového roku muzikál s názvem „Čertovské dovádění“. Dokážete si představit čerty ve školce?

Že, ano? No, hotové dopuštění. Ještě, že jich bylo jenom jedenáct. Děti se podílely velkou měrou na tvorbě celého programu, vymýšlely improvizaci různé taneční prvky,

gesta, grimasy. Paní učitelky po večerech šily ručně čertovské kostýmy a pan David Horáček se nám postaral o rozpustilou hudbu, která nesmí chybět v pravém pekle. Touto cestou bychom mu chtěli také poděkovat. Čím rychleji se termín Mateřinky blíží, tím víc se děti těšily a houževnatěji nacvičovaly. Nemohly se dočkat očekávaného dne.

Ve čtvrtek 18.3. jsme autobusem vyrazili do Zábřeha. Byl krásný den, sluníčko svítilo, děti měly dobrou náladu a moc se těšily. Dopoledne na nás v kulturním domě čekala ještě generální zkouška a od 14:00 hod. hlavní program. Kulturní sál praskal ve švech, natěšení diváci, rodiče účinkujících dětí i samotné děti netrpělivě čekali, kdy to vypukne. Na úvod zazněla hymna programu - Mateřinka, kterou zazpívaly děti mateřských škol společně s učitelkami. Hlavní slovo dostal moderátor, který nás provázel celým programem a uváděl jednotlivá dětská vystoupení. Naši čertíci řádili, jak nejlépe to uměli a pořádně si to uživali.

Myslím si, že jsme všichni pořádně za celý den vyčerpaní, ale spokojeni.

Takže příští rok znovu?.....no, uvidíme!

*Za kolektiv MŠ
Andrea Kouřilová*

Program oslav 8. května 65. výročí vítězství nad fašismem

Pátek 7.5.2010 v 19:30 hod.

KLADENÍ VĚNCŮ
(Pomník padlých)
Lampiónový průvod (na Vlčí důl)
Ohňová show (Páni z Bludova)
Ohňostroj

Neděle 9.5.2010 v 15 hod.

MÁJOVÝ KONCERT
Fleret a Jarmila Šuláková
Zbořec
/zahradka KD - občerstvení/

*Zveme srdečně všechny občany
Obec Bludov a Kulturní dům Bludov*

Volby 2010

Volby do Parlamentu České republiky se uskuteční dne
28. května 2010 od 14:00 hodin
do 22:00 hodin a 29. května 2010
od 8:00 hodin do 14:00 hodin.

...více na straně 2

ZPRÁVY Z OBECNÍHO ÚŘADU

20. zasedání zastupitelstva obce

V pondělí 7. dubna 2010 se v 18:00-18:20 uskutečnilo v Kulturním domě 20. zasedání zastupitelstva obce Bludov. Přítomno bylo 11 zastupitelů, Josef Ťulpík, Oto Böser, Josef Ocetek a Jaroslav Balhar byli z pracovních důvodů omluveni. Zasedání řídil starosta Pavel Ston, který vyhotovením zápisu pověřil tajemníka obce Zdeňka Kolínka. Zastupitelstvo schválilo jako ověřovatele zápisu Karla Janička a Karla Sourala.

Hlavním důvodem svolání mimořádného zasedání zastupitelstva měsíc po schůzi minulá byla pro obec výhodná nabídka získat pozemky mezi ulicí Kroupova a areálem Nealka. V rámci konkurzu Vlastimila Hadraby nabídl správce konkurzní podstaty obci k odprodeji tři pozemky: 2174/1 o výměře 665 m² za 17,90 Kč/m², 2174/6 o výměře 118 m² za 17,90 Kč/m² a 2175/1 o výměře 424 m² za 4 Kč/m². Jedná se o pozemky se strategickým významem, protože mohou být využity jako přístupová cesta k

potenciálním novým stavebním pozemkům. Zastupitelstvo s odkupem jednomyslně souhlasilo.

Rada obce využila mimořádné schůze zastupitelstva k tomu, aby znovu předložila závěrečný účet obce za rok 2009, jehož schválení bylo v březnu odloženo. Rada dala zastupitelům k dispozici nové materiály – přepočítaný účet, předběžný hospodářský výsledek Obecních lesů Bludov s.r.o., hospodářské výsledky Bludovit s.r.o. a odměny zastupitelům za roky 2007-2009. Starosta konstatoval, že vznesené připomínky a dotazy z minulého zastupitelstva K. Souralem, Josefem Sedláčkem st. a Janem Kacarem k závěrečnému účtu obce byly doloženy upravenými a doplněnými materiály. Zastupitelstvo závěrečný účet obce za rok 2009 včetně zprávy o přezkoumání hospodaření obce za rok 2009 9 hlasy schválilo (2 se zdrželi).

Stanislav Balík ml.

Volby 2010

O z n á m e n í informace o počtu a sídle volebních okrsků pro volby do Parlamentu České republiky

Starosta obce Bludov podle § 14c písm. f) zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů **oznamuje**:

1. Volby do Parlamentu České republiky se uskuteční **dne 28. května 2010 od 14:00 hodin do 22:00 hodin a 29. května 2010 od 8:00 hodin do 14:00 hodin.**
2. Místem konání voleb ve **volebním okrsku č. 1** je volební místnost v Kulturním domě Bludov, č.p. 353; ve **volebním okrsku č. 2** je volební místnost v Kulturním domě Bludov, č.p. 353.
3. Voliči bude umožněno hlasování po prokázání totožnosti a státního občanství České republiky platným občanským průkazem nebo cestovním pasem České republiky.
4. Každému voliči budou dodány 3 dny přede dnem voleb hlasovací lístky. V den voleb může obdržet hlasovací lístky i ve volební místnosti.

5. Volební okrsky jsou rozděleny takto:

Volební okrsek č. 1 ulice:

8. května	Špalkova
Bludoveček	Tyršova
B. Němcové	Vančurova
Čapkova	Vitonínská
Dr. Březiny	Vlčí Důl
Husova	Zahradní
Jiráskova	
Krátká	
Lázeňská	
Masarykova	
Na Viskách	
Nádražní	
Nerudova	
Palackého	
Polní	
Příční	
Stará	

Volební okrsek č. 2 ulice:

Bohutínská	Tř. A. Kašpara
Družstevní	U Rybníčku
Hrabenovská	Úzká
Jana Žižky	Ve Sléví
K Zámečku	V Potokách
Komenského	Za Školou
Kroupova	Ztracená
Na Baloně	Žerotínova
Na Hradě	
Nová Dědina	
Pod Baštou	
Plk. Karla Hlásného	
Rudolfa Kordase	
Řed. Fr. Léhara	
Slepá	
Sokolská	
Školní	

Ing. Pavel Ston, starosta obce

Obecní pozemky a pejsci

Vážení občané

Obecní úřad tímto důrazně upozorňuje majitele psů, že v letošním roce se mnohem více potulují a znečišťují obecní komunikace volně pobíhající psi.

Obecní úřad přijme taková opatření, která finančně postihnou jak majitele volně pobíhajících psů, tak i majitele psů (zvláště velkých plemen), kteří venčí své psy na obecních chodnicích zvláště v centru obce.

Dále pak upozorňujeme ty majitele psů, kteří se dopouští týrání na těchto zvířatech, že jim hrozí postih dle zákona č. 246/1992 na ochranu zvířat proti týrání.

Obecní úřad Bludov

KULTURNÍ OKÉNKO

Jubilanti

Sbor pro občanské záležitosti
v Bludově gratuluje jubilantům

V květnu 2010 oslaví:

Bubák Josef	Krátká	70
Riedl Alois	8. května	70
Šupinová Milada	Komenského	75
Březinová Drahoslava	J.Žižky	75
Souralová Ludmila	Tř.A. Kašpara	80
Jakvertová Anežka	Dr.Březiny	81
Pavlů Oldřich	Příční	82
Hauk František	Školní	82
Hojgrová Věra	Žerotínova	83
Sadílek Josef	Tyršova	84
Macková Ludmila	Jiráskova	86
Matýsková Věra	Lázeňská	87
Sobotková Marie	Dr. Březiny	89
Pregetová Ludmila	K.Hlásného	89
Šindlerová Františka	8. května	89
Losová Anna	Tyršova	90
Preget Josef	K. Hlásného	94

Dne 6.května 2010 oslaví své

70. narozeniny pan Josef Bubák

Do dalších let přeji hodně zdraví a spokojenosti
kamarádi z mokré čtvrti.

Roztomilá babičko, přáníčko slyš,
s kterým jdou vnučátka dnes
k tobě blíž,
babičko dobrá, dlouho nám žij,
z pohádek věnec nám každý den vij.
Přeje ti zdravíčko, úsměvu zář,
dnes nechej zlíbat vnučátkům tvář

Dne 18. května oslaví naše babička

Anička Losová krásné 90. narozeniny

Hodně zdravíčka a božího požehnání přeje dcera Anna,
vnučata Renata, Dalibor, Anička a Petra a pravnučátka
Petřík, Míša, Renatka, Pavlínka, Šimonka, Martínka, Dalinec,
Zdeneček, Staník a Štěpánek.

Ke společnému přání se připojuje Pavel, Zdeňka,
Romana a Lukáš.

POZVÁNKA na květen 2010

Ne	2.5.	17.00	Koncert KPH /oranžérie/
Pá	7.5.	19.30	Kladení věnců a lampiónový průvod
So	8.5.	6.30	Zájezd ZOO
Ne	9.5.	15.00	Májový koncert /zahrada KD/
Pá, So	28., 29.5.		Volby

Vzpomínka

Dne 26. května 2010 uplyne 6 roků od
tragického úmrtí našeho syna

Rostík Klimeš

*Všechny jsi miloval, chtěl jsi s námi žít,
osud však rozhodl, nechal tě navždy odejít.*

S úctou vzpomínají maminka, tatínek, bratr,
babička a kamarádi.

Dne 19. května 2003 vzpomeneme 7. výročí,
kdy nás opustil pan

Zdeněk Štolc

*Vztah s naším milovaným nekončí jeho smrtí.
Smrt neznamená konec lásky, kterou jsme
sdíleli. Láska nikdy neumírá!*

Vzpomeňte s námi, kdo jste ho měli rádi.
Za rodinu manželka Štolcová Alena.

Dne 9.6.2010 uplynou 3 smutné roky ode dne,
kdy dotlouklo srdce naší drahé maminky

Jitky Sokolové z Bludova.

Kdo jste ji měli rádi, vzpomeňte s námi. Děti s rodinami.

V letošním roce v lednu a květnu
vzpomínáme 95. výročí narození
našich rodičů, manželů

Josefa a Anny Indrových

Kdo jste je znali, vzpomeňte s námi. Dcera a syn s rodinami,
pravnučata Marie, Tomáš, Hana, Iva, Vojta, Irma a Mirka.

Jiří Krejčí - autodoprava

Dr. Březiny 87, Bludov

tel. 603 495 741

provádí vozidlem Avia

odvoz stavební suti, zeminy,
žel. šrotu apod.

dovoz uhlí, písku, štěrku
a jiných st. materiálů

dovoz palivového
dřeva, kůry

Tipomínka

25. března 2010 uplynulo 100 roků
od narození **Anny Markovské**

Maminko moje milá,
řekl bych Ti to znovu, jen kdybys ještě žila.
Nepochyboval jsem o tom nikdy ani chvilinku,
že jsem měl já tu nejhodnější maminku.
Dnes by ses dožila těch krásných 100 roků,
bylo to v Tvém těžkém životě nějakých kroků.
Chodila jsi do sudkovské fabriky pěšky přes pole,
to proto, že jsi se bála jezdit na kole.
Měla jsi v životě jen tu těžkou fachu,
starala ses o mě, sestru i bráchu.
Též přesně na den na Tvé narozeniny,
odešel za Tebou můj táta z bludovské dědiny.
Je to již 20 let, jsou to dlouhé roky,
co míří na hřbitov za Vámi moje kroky.
A co moje žena? Ta se tam s Besinkou nachodila,
ale ta mě již před rokem též opustila.
Protože oni již jsou s Tebou též v modrém nebičku,
posílám Vám všem tu nejsladší hubičku.
Já jsem se díky Bohu ještě toho všeho dožil,
a proto vzpomínám na dobré, co jsem s Vámi prožil.
Markovský Štěpán.
8.května to bude rok, co nás opustila moje žena Zdeňka.
Vzpomínáme všichni z domu i její pejsek Besinka.
Kdo jste ji znali, vzpomeňte s námi.

Kulturní dům Bludov pořádá zájezd
do Olomouce na vystoupení souboru

ALEXANDROVCI

Legendární soubor Alexandrovci byl založen v roce 1928
a za dobu své existence se proslavil po celém světě.
Kvalitní a dokonale profesionální pěvecké, hudební
a taneční výkony jsou spojeny s jedinečnou choreografií,
která přináší neopakovatelný zážitek, který nemůže
napodobit žádné jiné hudební těleso.

Neděle 3. října 2010
Odjezd od KD v 17:30 hod.

Cena 1100.- Kč /vstupenka 990.- Kč/

Kruh přátel hudby Bludov
Vás zve na koncert

STUPKOVO KVARTETO

V neděli 2. května 2010 v 17 hodin
Zámecká oranžerie

Hrají:
Vladimír Žůrek a Martina Fischerová – housle
Jiří Kobza – viola, David Kostřon – violoncello

Program:
J. C. Arriaga - Smyčcový kvartet A dur (1. a 2. věta)
V. Novák - Smyčcový kvartet D dur, Op. 35
A. P. Borodin - Smyčcový kvartet D dur (1.,3.a 4.věta)

- vstupné 40 Kč -

Kulturní dům Bludov Vás zve na

MÁJOVÝ KONCERT

• Fleret a Jarmila Šuláková
• Skupina Zbořec

Zahrada za Kulturním domem Bludov
Neděle 9. května 2010
Začátek v 15:00 hod.

Občerstvení
-vstupné dobrovolné-

Kulturní dům Bludov pořádá zájezd na exkurzi do

Pivovaru HOLBA Hanušovice

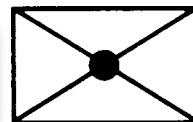
Čtvrtek 1. července 2010
Odjezd od KD
v 8:15 hod.

Cena za cestu a exkurzi s ochutnávkou 100.- Kč
Přihlášky v KD

PRODEJE v kulturním domě

v květnu 2010

Úterý a Středa 11. a 12. 5. – levný textil
Pátek 14.5., Pondělí 17.5., Čtvrtek 20.5.

Noc s Andersenem v místní knihovně Bludov

Místní knihovna Bludov ve spolupráci se Základní školou Karla staršího ze Žerotína a Obecním úřadem Bludov se poprvé zapojila do mezinárodního projektu s již desetiletou tradicí nazvaného Noc s Andersenem.

V Bludově se tohoto „spaní v knihovně“, jak jsme si pracovníci nazvali, zúčastnilo celkem 20 dětí a 6 dospělých.

Pro děti jsme připravili, myslím si, bohatý program. V 18 hodin se sešly děti v místní knihovně a poté, co se „zabydlely“, začal večerní program. Nejprve nám děti z místní mateřské školy zahrály divadlo, společně jsme si všichni zazpívali. Poté si děti chvíli společně hrály. Před dvacátou hodinou jsme vyrazili na „stezku odvahy“, která probíhala formou „šipkované“ (šli jsme po skupinkách podle šipek a plnili úkoly). Stezka byla zakončena prohlídkou žerotínské hrobky a následovala prohlídka místní radnice.

Po absolvování stezky bylo nezbytné, aby se děti posilily připravenou večeří.

Po večeři jsme se sešli ke společnému tvoření. Děti si vyrobily pexeso, vykreslovaly si mandaly s jarní tematikou, spojovaly číselné a písmenné spojovačky. V průběhu tohoto tvoření je čekala další napínavá hra s názvem „odrazkovaná aneb honba za pirátským pokladem“. Děti ve tmě pouze za pomoci baterky a umístěných odrazek musely najít cestu k pokladu. Ti, kteří poklad našli (a našli ho opravdu všichni), si mohli jeho část odnést. Po absolvování „odrazkované“ dostaly děti za úkol nakreslit svoji oblíbenou pohádkovou postavu. Výkresy vystavíme na obecním úřadě a vybraný nejlepší výtvarník odměníme.

Protože byly všechny děti v průběhu večera hodné, statečné a šikovné, odměnou jim bylo vystřelení rychlých špuntů a společný přípitek.

A protože hodina pokročila, chystali jsme se pomalu do hajan. Ale pro zpestření jsme připravili ještě jednu hru s názvem „provázková“. Děti ve tmě se zavázanými očima se musely pouze za pomoci provázku, kterého se držely a sledovaly ho dotekem, dostat až do svého „pelíšku“. Samozřejmě i tohle všichni zvládli na jedničku. A pak už jen vyčistit zuby, skočit do pyžama, uložit se a následovala chvíle nejočekávanější – čtení pohádky před spaním. Děti si vybraly Malenku od H. Ch. Andersena.

Lehce po půlnoci už většina dětí spala (posledním se však podařilo usnout až kolem půl druhé).

Ráno po šesté hodině už byli všichni vzhůru. Po ranní hygieně jsme vydatně posnídali (za snídání děkujeme kolektivu školní kuchyně) a poté byly děti odměněny pamětními listy a drobnými dárky. Před ukončením celé akce ještě děti před knihovnou zasadily svůj pohádkovník, pod který každý ukryl své nejtajnější přání. Pak byla celá, myslím, velmi úspěšná „Noc“ ukončena a děti s rodiči odešly domů. Všichni se ptali, jestli si příští rok akci zopakujeme.

Na závěr ještě nutno podotknout, že nejmladšími „spáči“ byly Karolínka se Zuzankou (3 a 4 roky), které se akce účastnily se svými maminkami, které zde působily jako dozor. Určitě se všichni těšíme na Andersena 2011.

*Za všechny zúčastněné
Gabriela Flašarová, OÚ Bludov*

Vzpomínka na dva naše významné vojáky, rodáky ze Šumperska, v době 65.výročí od ukončení 2. světové války

V květnu 1945 pochodoval vítěznou Prahou čs.armádní sbor, který v době karpatsko- dukelské operace sestával z první a třetí (pěší) brigády, ze druhé (paradesantní) brigády a z první tankové brigády. Všechny brigády ve svém názvu nesly označení „čs.samostatná brigáda“. Bohužel, 2.čs parabrigádě již nebylo dovoleno pochodovat v Praze jako ostatním zahraničním jednotkám, i když jí již tehdy velel „brigádní generál“ - Vladimír Příkryl, rodák z Horních Studének. Ten byl také jediným „generálem“, kdo z těchto brigád velel od jejího založení v Rusku až do konce války. Je třeba dodat, že při všech významnějších bojových akcích parabrigády jej doprovázel i bludovský rodák, tehdejší škpt.Karel Hlásný. Ten po příjezdu do SSSR byl velitelem pěší výcvikové roty u Náhradního pluku v Buzuluk. Od 9.1.1944 byl náčelníkem operačního oddělení a od 15.6.1944 byl ustanoven do funkce náčelníka štábu 2.čs.parabrigády (po autonehodě škpt.gšt.V.Sachera). Prošel tak v této funkci s parabrigádou těžkými boji u Dukly a později i ve Slovenském národním povstání (SNP) až do konce listopadu 1944, když byl pod Chabencem těžce zraněn.

Druhá čs. parabrigáda byla změněna na druhou čs. pěší divizi (7.3.1945), aby tak již tehdy zmizela z paměti lidí. Proč? Údajně pro ztrátu brigádního praporu. Velitel parabrigády (pplk. Příkryl) v Nízkých Tatrách, v době partyzánských bojů koncem listopadu 1944, poslal 13-člennou skupinu parašutistů (z nichž jeden si ovinul prapor brigády kolem těla) s rozkazem přebročit frontu (znamenalo to asi 100 km pochodu) a dopravit brigádní prapor do bezpečí. Skupina narazila na Němce, byla postřílena, velitel skupiny kpt.Marcely byl těžce zraněn (5.12.1944) ve Slovenském rudohoří. Mrtvý voják i s praporem byl Němci pohřben neznámo kam. Později v Praze byl velitel brigády generál Příkryl se všemi důstojníky obviněn ze ztráty praporu s odůvodněním, že podle sovětského vojenského řádu musí jednotka, která ztratí svůj prapor, být rozpuštěna a velitelé postaveni před soud... O takovýchto až tristních podrobnostech „zániku“ parabrigády bylo možné se dočíst až v roce 1979 z našeho legionářského časopisu „Osvobození“,vydávaného v Londýně... Verzi o tomto však bylo více, přičemž tajemství ztráty praporu nebylo nikdy prokazatelně odhaleno. Nepomohla to objasnit zdlouhavá vyšetřování na válce na domácí půdě ani v zahraničí.

Později v květnu 1949 byl generál V.Příkryl odsouzen za „velezradu“ na více jak 9 let do vězení, přičemž o něco dříve před očekávaným zatčením, v listopadu 1948, se pplk.gšt.Karlu Hlásnému podařilo emigrovat do SRN. Důvodem jeho emigrace však bylo jeho degradování již v prosinci 1947, když byl zbaven funkce náčelníka štábu 1.čs. obrněné divize v Praze- Smíchově. Takže i z těchto důvodů se nelze divit, že až do roku 1990 bylo u nás na 2.čs.parabrigádu „zcela“ zapomínáno. Té od jejího vzniku v ruském Jefremově velel tehdejší pplk.Vladimír Příkryl (3.8.1895-Horní Studénky;14.4.1968-Plzeň) s náčelníkem štábu škpt. Karlem Hlásným (22.10.1911- Bludov; 28.11.1982-Monterey,Kalifornie). Důkazem toho, že se skutečně jedná o „dvojici“ velící naší parabrigádě i v jedné z nejkrvavějších bitev 2.světové války - u Dukly - to potvrzuje dokument od majora Mastného z legionářského časopisu „Osvobození“ (Londýn; 1978/79). Přitom je třeba připomenout, že shodou okolností; oba dva jsou rodáci ze Šumperska. Karel Hlásný celé období dospívání prožil v Bludově, když na Reálném gymnaziu v Šumperku maturoval(1929). Vladimír Příkryl, téměř o jednu generaci starší důstojník; čs.legionář v Rusku, mj.účastník bojů u Haliče, Bachmače a na „sibiřské magistrále“ (1915-1919) – v hodnosti

nadporučík, ten období dospívání prožil na Olomoucku (V.Bystřice- obecná a měšťanská škola), později ve Štěpánově, odkud dojížděl do tehdejší Hospodářské školy v Olomouci-Hradisku, kde v roce 1914 maturoval.

Oba dva, jak brigádní generál V.Příkryl, tak pplk.gšt. K.Hlásný, byli do roku 1948 „aktivními vojáky“- v konečné fázi 2.světové války i hrdinové Slovenského národního povstání (SNP). Takže je vhodné připomenout první oficiální zveřejnění (po roce 1948) jejich vojenského životopisu, při příležitosti 40.výročí SNP, v knize „Dějiny SNP“ (1984), následovně;

Vladimír Příkryl, příslušník čs. armády (1920-1939), po osvobození generálmajor ČSLA. V letech 1949- 1953 byl vězněný, v roce 1965 občansko a právně rehabilitovaný. V březnu 1940 emigroval do Francie, kde byl velitelem praporu 2. čs. pluku, 1.čs. divize. Po obsazení Francie příslušník 1.čs. samostatné brigády v Anglii, po odchodu do SSSR v září 1943 zástupce velitele 1. čs. samostatné brigády v SSSR a od ledna 1944 velitel 2.čs. paradesantní brigády v SSSR, účastník bojů v karpatsko- dukelské operaci a ve SNP. Po porážce SNP a přechodu do hor pokračoval v boji partyzánským způsobem. Je autorem vzpomínkové publikace „Pokračujte v horách“ (1947), vyznamenáný čs. válečným křížem 1939 (čtyřikrát), Řádem SNP I.třídy (1945), Za chrabrost (1945), Za zásluhy 1.stupně (1945), Řádem velké vlastenecké války 1.stupně (1946), Řádem Suvorovova II. stupně (1946) a dalšími čs. řády a medailemi.

Karel Hlásný, důstojník čs. armády (1934-1939), po osvobození ČSLA. V roce 1948 emigroval. V roce 1939 ilegálně odešel do zahraničí. V letech 1939- 1943 příslušník čs. vojska ve Francii a Anglii, od října 1943 čs. vojska v SSSR. Po absolvování paradesantního výcviku byl 6.10.1944 s generálem Viestem vysazený na letišti Tri Duby, 28.10.1944 až 8.3. 1945 náčelník štábu 2.čs. paradesantní brigády v SSSR, 30.11.1944 u Horné Lehoty (okr. Banská Bystrica) těžce zraněný, pod cizím jménem se léčil v podbrezovské nemocnici. Vyznamenáný Řádem SNP I.třídy (1945), Čs. válečným křížem 1939 (tříkrát), Za chrabrost (dvakrát), Za zásluhy 1.stupně, Čs.voj.pamětní medailí se štítkem F, VB a SSSR, jugoslávským Řádem partyzánské hvězdy II. třídy.

Údaje týkající se generála V.Příkryla jsou vcelku odpovídající, v případě pplk.gšt. Karla Hlásného bylo evidentní, že ve zmíněné knize byla „vynechána“ jeho účast v bojích u Dukly. Dále z textu vyplývá, že „aktivním“ náčelníkem štábu parabrigády byl

Foto č.1; Jefremovo 22. dubna 1944; po závěrečném vojenském cvičení 2.čs.paradesantní brigády. Předávání praporu (s nápisem „Pravda vítězí“) - bojové zástavy parabrigády generálem Heliodorem Píkou veliteli brigády pplk. Vladimíru Příkrylovi, náčelníku štábu brigády škpt.gšt. Vilému Sacherovi (vpravo) a náčelníku operačního oddělení parabrigády kpt. Karlu Hlásnému (vlevo).

údajně jen „pár dní“ (od 28.10. do 30.11. 1944- těžké zranění), takže není pravdou to, že by byl náčelníkem štábu do 8.3.1945. Celkově shrnuto, ve zmíněné knize je snaha „vymazat“ jméno pravého náčelníka štábu 2.čs.parabrigády, i když ten v té době již téměř dva roky nebyl mezi živými...

Uváděným „nesrovnalostem“ v dokumentu- knize „Dějiny SNP“ se však nelze divit, protože ještě ani tehdy (1984) nebylo z pochopitelných důvodů žádoucí detailněji se zmiňovat o „emigrantech generálního štábu ČSLA“ (byť i již zesnulých) z roku 1948. V jeho případě dokonce tím více, když 27 let působil ve Vojenské jazykové škole Pentagonu (1952-1979). Nepochopitelné až neuvěřitelné však je to, že o 2.čs.parabrigádě nebylo po roce 1989 v našem již demokratickém tisku v podstatě až do roku 2000 nic zveřejněno - pokud se týká Dukelské operace. A nebylo by tomu možná ani dosud, pokud by ze strany příbuzných Karla Hlásného nebylo na tento nedostatek upozorněno.

Bohužel, je tomu skutečně tak, což vyplývá z citace článku našeho známého vojenského historika pplk. PhDr. Eduarda Stehlíka „Jak výsadkáři útočili na Dukle“ (Lidové noviny, 7.října 2000), následovně:

„Do debaty o tom, jak to bylo na Dukle doopravdy, chceme přispět svědectvím Bohuše Štefana - Mastného, které u nás dosud nebylo zveřejněno. Ve vzpomínce, již napsal na základě svého deníku z podzimu 1944, vyličil tragický osud elitní jednotky čs. zahraničního vojska... Ztráty, jež brigáda utrpěla, byly děsivé..., za 8 dnů ztratila takřka čtvrtinu svých příslušníků... Zde uveřejněné vzpomínky jsou upravenou (především notně zkrácenou) verzí článku Boje druhé parabrigády v Karpatech, který vydal ve dvou pokračováních exilový legionářský časopis Osvobození v Londýně v číslech 108 (říjen 1978) a 109 (březen 1979). Za upozornění na toto unikátní svědectví děkujeme synovci štábního kapitána Karla Hlásného, MVDr.Josefu Hlásnému, který pečuje o památku vojáků 2.čs. parabrigády, především doma na Šumpersku, odkud pocházel Karel Hlásný i velitel jednotky Vladimír Příkryl...“

Z knihy Vojenské dějiny Československa (4.díl, 1988) lze zjistit, že 2.čs.parabrigáda prošla náležitým výcvikem, aby se mohla stát naší elitní jednotkou na východní frontě, když se tam říká: „Od 9. ledna 1944 přijížděly do Jefremova v Tulské oblasti první transporty vojáků nově se tvořící 2.čs. parabrigády. Byli to příslušníci slovenské rychlé divize, kteří přešli hromadně v říjnu uplynulého roku u Melitopole k Sovětské armádě v počtu asi 2000 mužů. V následujících dnech přijížděli k doplnění počtu rovněž vojáci z buzuluckého záložního pluku, vesměs mladí, zdatní muži ve věku od 23 do 25 let. Od 1. února se začalo s paradesantní přípravou, která zahrnovala teorii seskoků, používání a skládání padáku, skoky z můstku, úpravu a připevňování zbraní, tělocvik, bojový, taktický a střelecký výcvik. Zaměstnání

Foto č.2; Zprava štábní kapián Karel Hlásný (mluvící), podplukovník Příkryl, major Mišin (sovětský přidělenec k parabrigádě) a další důstojníci 2.čs. parabrigády. Polsko, blízko městečka Besko, září 1944.

byla velmi intenzivní a zabírala celý den. Dvakrát týdně absolvovaly jednotky výcvik v noci. Pak přišly na řadu seskoky s výstrojí z makety letounu ,skládání padáku , seskok z upoutaného balonu a konečně seskoky z pěti sovětských transportních letounů... Do poloviny dubna byl díky houževnatosti a snaze vojáků za pomoci sovětských instruktorů zakončen náročný výsadkový výcvik. Brigáda měla za sebou 13559 seskoků z balonů i z letadel. 22.dubna za přítomnosti Klementa Gottwalda... předvedla 2.čs.parabrigáda závěrečné cvičení. Nejprve druhá rota provedla seskok do týlu nepřítele a obsazení letiště. Ukázka byla provedena za silného větru se skvělým výsledkem. Potvrdila vysoký stupeň vycvičenosti parašutistů. Odpoledne 3. rota provedla ukázkou útoku na částečně vybudovaná obranná postavení nepřítele za podpory dvou baterií kanonů, čtyř protitankových pušek a čtyř samopalníků, spojenou se střelbou na ostro do terčů. Také toto cvičení proběhlo vzorně... Tím se 2.čs. parabrigáda rozloučila s Jefremovem, neboť ve shodě s memorandem o výstavbě 1.čs. armádního sboru zahájily její jednotky již 30. dubna přesun do nového posádkového města Proskurova, v přífrontovém pásmu...“

Pozdější napjatou atmosféru, před začátkem těžkých bojů o Karpaty (Dukelský průsmyk) začíná zmíněný major Mastný (Londýn,1978/79) líčit tím, jak skupina našich 30 důstojníků z Anglie přijela (na nákladním Studebakeru) v září 1944, za krásného slunného počasí do polského Přemyšlu. Mužstvo 2. čs. parabrigády tam již bylo připraveno k přesunu na frontu. Po přidělení důstojníků k jednotkám byl velitelem pplk.Příkrylem a náčelníkem štábu škpt.Hlásným tehdejší poručík Mastný dotázán, chce-li se dobrovolně hlásit, vzhledem ke svému výcviku z Anglie, jako důstojník pro zvláštní úkoly. Po krátkém vysvětlení povinností funkci přijal a tak měl příležitost jak píše; „pozorovat nejen brigádu v bojích, ale též samotného velitele v oněch těžkých, rozčilených dnech i nocích. Kdy spojky i důstojníci přibíhali s hlášením a naléhavými žádostmi o střelivo, stravu..., s tragickými hlášením o celých četách a rotách roztrhaných na minových polích, o jednotkách zmizelých v horách a lesích, když prorazili frontu...“

Major Mastný dále říká; „Oporou Příkrylovou byl jeho důstojnický sbor, vedený inteligentním náčelníkem štábu, štábním kapitánem Hlásným. Zástupcem velitele byl podplukovník Lichner, který hrál jen podřadnou roli. Přes třicet důstojníků z Anglie s několika Slováky bylo jeho nejzkušenějším a nejspolehlivějším kádrem“.

Ze zprávy majora Mastného vyplývá, že to byla právě 2.čs. parabrigáda, která dostala rozkaz projít nástrahami minových polí a dobýt příslušné území na „hlavním dukelském směru“, bez čehož nebyl možný další postup tankových jednotek. Byla však natolik sebevědomá, že tolik nedbala na unáhlené rozkazy sovětského velení, jinak by zřejmě její ztráty byly ještě „děsivější“, než je tradováno v našich médiích. Nenechala se v zákopech zničit- vytlouct (tak jako první a třetí pěší brigáda; 9.9.1944- ještě před začátkem vlastních bojů u Dukly), za což byl velitel 2. paradesantního praporu (major Voves) postaven před polní vojenský soud... Průzkumníci parabrigády našli „skulinu“ v zaminovaném území, kterou vojáci druhého praporu bezprostředně využili k rannímu útoku na opevněné a „strategické“ polské Besko. To také skutečně již po několika hodinách boje 18.září 1944 dobyli. Teprve potom, ještě téhož dne, došlo k mohutnému nástupu sovětských divizí v prostoru města Dukly, na hlavním dukelském směru. Avšak již bez našich parašutistů, kteří se letecky (s veškerou výzbrojí) přesouvali na Slovensko, na pomoc SNP. Škpt. Karel Hlásný tam „přiletěl“ teprve až v noci 6. října 1944, po konečném vítězství u Dukelský průsmyk.

Jak se lze v dokumentu od majora Mastného dále dočíst, tak velení parabrigády neuposlechlo ani rozkazu k „unáhlenému“ přesunu na Slovensko. V této záležitosti je vhodné od majora

Mastného citovat následující:

„Odpoledne mne nechal velitel brigády sedět samotného, jen s písařem, v kanceláři u telefonu s rozkazem, že se odtud nesmím hnout a odešel s Hlásným na frontu. Zanedlouho mně strážný hlásil příchod ruského plukovníka a majora, kteří prohlásili, že musí okamžitě mluvit s velitelem brigády. Po krátké výměně slov vykázal sovětský plukovník písaře z kanceláře a řekl, že důvod je více než vážný: „Ještě dnes stáhnete celou brigádu z fronty a dnes v noci odletíte za frontu na pomoc slovenským povstalcům!“

Jako by do mne uhodil hrom! Požádal jsem plukovníka, aby počkal u telefonu a vyrazil jsem s majorem hledat Příkryla. Očekával jsem, že ho najdu ve vsi, kde bylo velitelství roty poručíka Sochovského. Příkryl byl s Hlásným v prázdné chalupě a po předání rozkazu majorem neviděl jsem ho nikdy tak rozčileného, téměř ztrácejícího sebekontrolu. „Jak mohu za dne stáhnout roty, zakousnuté v boji a přibité palbami k zemi. Je časově nemožné, abych jednotky shromáždil a je naprosto nemožné, aby roztrhaní, zablácení, určení a zkrvavení bojem, bez dalšího vyzbrojení a odpočinku letěli ještě této noci do týlu nepřítele. To je šílenství!“, zařval. Po další divoké argumentaci s křičícím majorem nám bylo zřejmé, že ztrácí nervy a jeho ruka se nebezpečně pokládala na těžký Nagan (ruský revolver) v pouzdře na opasku. Hlásný požádal energicky majora, aby nás na deset minut opustil a pak jsme všemožně Příkryla uklidňovali, přičemž se stále tázal, co uděláme. „S majorem víc nehovořte“ řekl Hlásný. „Plukovníkovi řekněte, že žádáte čas na odpočinek a organizaci. Vaše hlášení musí předat na sovětský hlavní štáb, on sám o tom nemá co rozhodovat. Zatím telegrafujte do Moskvy našim reprezentantům, aby podpořili naše požadavky.

Částečně uklidněný Příkryl vyňal z mapové brašny papír a tužku a poněkud nejistou rukou začal dělat poznámky. Bylo rozhodnuto, že budeme žádat o tři dny vyčkání, že brigáda musí dostat části ztracené výstroje i výzbroje a trojnásobnou dotaci střeliva pro všechny zbraně... Tak přišel večer, kdy druhá brigáda stála nastoupena, zatím však bez prvního praporu, na louce u Krosčienka. Někteří s bílými obvazy a krvavými skvrnami, někteří v roztrhaných nebo propálených uniformách. Příkryl, nyní již plukovník, stál vzpřímen, v brigádýrce, bradu poněkud vystrčenou, klidný, ruce charakteristicky složené za zády držely pár kožených rukavic...

Při přeletu 2.čs. parabrigády na Slovensko bylo sestřeleno dvacet letounů a na dvě stě důstojníků a mužů zahynulo... Poslední letoun z Krosna se čtrnácti našimi štábními důstojníky narazil na štít Gerlachů. Byli pochováni na malém hřbitůvku u Lipt. Sv. Martina... Celkové ztráty 2.čs. parabrigády na Slovensku za povstání a v horách nebyly nikdy zjištěny... – takto však až „děsivě“ líčí situaci major Mastný.

Situaci kolem leteckého přesunu parabrigády na Slovensko generál Příkryl ve své knize „Pokračujze v horách“ (1947) popisuje následovně; „Situace se rapidně zhoršovala a slovenské jednotky, mimo oblast Ružomberoku, stále pomalu ustupovaly na všech frontách a vznikla obava, že vykládání brigády bude ohroženo ostřelováním letiště Tri Duby z nepřátelských dalekonosných děl. Teprve 6.10. 1944 kolem půlnoci se nám silněji rozbušilo srdce v nové naději. A nikoli nadarmo. Na letištní plochu skutečně přistálo asi 160 letounů s částí 2. paradestantního praporu a několik letadel s různými jednotkami brigády. Přiletěl také divizní generál Viest. Štábní kapitán Hlásný, který přiletěl na Slovensko s delegací čl. vlády a byl zařazen do štábu armády, vrátil se na své místo náčelníka štábu brigády. Jeho návrat byl téměř symbolický. Skutečně snad také vzájemná soudržnost a důvěra činily naši brigádu tím, čím se stala, dobrou a na pevných základech postavenou jednotkou...“.

Knihou generála Příkryla je zajímavá i tím, že v době značných útrap, po vojenské porážce SNP a po pádu Banské Bystrice

Foto č.3; Štáb 2.čs. parabrigády, terén u Žiaru nad Hronom, 10.října 1944; Štábní kapitán Karel Hlásný (čelně), plukovník Vladimír Příkryl (bočně vpravo) a další důstojníci štábu parabrigády

- 28.října 1944 a ústupu parašutistů již jako partyzánské jednotky do Nízkých Tater, sdíleli s nimi nezavděníhodnou situaci i představitelé některých politických stran. Generál Příkryl popisuje ústup brigády do hor takto;

„Celkem se na Prašivé shromáždilo 230 mužů z různých jednotek brigády. O ostatních jsem se nedozvěděl nic, ani od opozdílců, kteří se trousili až do úplné tmy. Byl mezi nimi také náčelník štábu brigády štábní kapitán dělostřelectva Hlásný... Noc byla velmi zlá. Spali jsme přikrčeni mezi klečí v mokřých šatech. Lidé se zimou budili a opět usínali nepřirozeným křečovitým spánkem, jímž snad chtěli zapomenout na to, že ještě vůbec žijí...“. I když Příkryl patřil k západnímu odboji, je z následujícího zřejmé, že v těžkých podmínkách boje neodmítal spolupracovat ani se členy moskevského zahraničního byra KSC, protože říká; „Nečekali jsme, že se setkáme tak daleko v horách s představiteli politické emigrace. Je to setkání stejně radostné, jako žádoucí. Tiskneme si ruce... Od 5. listopadu nás na ploše pěti čtverečních metrů spalo devět; škpt.Hlásný, poslanec Laušman, já, plk. Asmolov, poslanci Šverma a Slánský...“.

Foto č. 4; Nízké Tatry, 7. listopadu 1944; proslov plukovníka Asmolova ke skupině 100- 200 bývalých vojáků 2.čs. parabrigády. Zleva; plukovník Vladimír Příkryl, poslanec Bohumil Laušman, vojenský komisař parabrigády kapitán Michail Mojsejevič Glider, major Ivan Ivanovič Skripka, poslanec Rudolf Slánský a štábní kapitán Karel Hlásný. K tomuto je třeba poznamenat; bylo tomu již bez nemocného poslance Jana Švermy, který krátce nato 10. 11. 1944 zemřel.

Ani ostatní na fotografii z „českých představitelů“ to později neměli jednoduché. Počínaje zleva; pozdější generál Příkryl byl neprávem vězněný. Prošel tak věznicemi na Pankráci, v Ruzyni, v Plzni na Borech a v Leopoldově. Nějaký čas strávil i ve vězeňském táboře Vykanov u Jáchymova. Celou dobu byl s největší pravděpodobností přesvědčen, že za veškerým zlem, které se mu děje, stojí významný komunistický funkcionář Rudolf Slánský. S ním měl totiž neshody již v době SNP a především po jeho porážce a ústupu do hor. To se ostatně také projevilo v ohotě

Vladimíra Příkryla vypovídat ve známém monstrprocesu s Rudolfem Slánským. Paradoxně to byl právě vězeň- generál Příkryl, který vypovídal , že to byl právě Slánský, který sebral Švermovi maďarský vojenský kožích (takže ne „boty“, jak se traduje), který mu osobně daroval a tím nepřímou zavinil jeho smrt...

Ještě hůře na tom byl poslanec Bohumil Laušman, poválečný předseda ČSSD, který byl 24.12. 1953 teroristickým aktem unesen z Rakouska. Osobně jej naplánoval, zorganizoval a 24. 12. 1953 provedl za pomoci tří agentů StB příslušník I. správy MV Miroslav Nacvalač. Od té doby byl B.Laušman vězněn a za „podivných“ okolností ve vězení zemřel v den „Osvobození“, 9. května 1963 ve věku 60 let. Opět „paradoxně“- shodou okolností tohoto svého „přítele“ ze SNP Karel Hlásný v Kalifornii v roce 1961 „pomstil“, když majora StB Miroslava Nacvalače (1923- 1965) usvědčil ze špionáže proti USA (více podrobností v knize „Špión vypovídá“- 1990, kapitola skandál v OSN), který zanedlouho za „záhadných“ okolností v Praze zemřel při auto-nehodě.

Další v řadě na fotografii, již zmíněný komunista Rudolf Slánský byl na tom nejen z lidského, ale i z politického hlediska nejhůře. Po válce byl generálním tajemníkem KSČ, 23.listopadu 1951 byl zatčen, zbaven všech funkcí a svými spolustraníky odsouzen ve vykonstruovaném procesu k trestu smrti (3.12. 1952).

Jednalo se však o významné osobnosti SNP, protože v knize „Dějiny SNP“ (1984) se říká: „*Hlavní štáb partyzánského hnutí v Československu (HŠPH)... vznikl 29. 10. 1944 na společné poradě politických (K. Šmidke, J. Šverma, R. Slánský, B. Laušman) a vojenských činitelů (A. Asmolov, V. Příkryl, I. Skripka)...Měl organizovat boj proti německým okupantům v nových podmínkách až do úplného osvobození Československa a rozpoutat lidovou partyzánskou válku na celém území republiky...“*. Rovněž se v této knize upozorňuje na vůdčí postavení parabrígy ve SNP, když se říká: „*Disciplínou, uvědomělostí a bojovými zkušenostmi patřily jednotky parabrígy k nejvyšším jednotkám ve SNP. Bojovaly na místech největšího tlaku německých okupačních sil, na kterých hrozilo proniknutí okupantů do Banské Bystrice...“*“.

Foto č.5; Nízké Tatry u lomu Krpáčová, 15. 11. 1944. Skupina parabrígy, více než 100 mužů, při vyčerpávajícím pochodu v zimě a o hladu. První ve sněhu kráčející je velitel parabrígy plukovník Vladimír Příkryl, druhý za ním opět jako jediný v „brigádýrce“ je náčelník štábu parabrígy štábní kapitán. Karel Hlásný

Za dva týdny později (30.11. 1944) byl špkt. Karel Hlásný v lomu Krpáčová těžce zraněn, podrobněji o tom se pojednává v „Lékařské zprávě“ vydané zástupcem primáře podbrezovské nemocnice MUDr.Robertem Krystkem (8.3.1945), kde je napsáno následující: „*Dne 5. prosince 1944 večer byl dopraven do naší nemocnice těžce zraněný špkt. děl. Karel Hlásný. Zranění utrpěl 29. listopadu na Lomu , severně od Horní Lehoty při srážce části brigády a partyzánských oddílů s německým vojskem. Jde o jeden průstřel do levého předloktí a druhý odzadu přes kosti*

pánevní. Rány byly téměř smrtelné , zvláště rána do břicha. Protože nebyla bezprostředně poskytnuta náležitá lékařská pomoc, dostavil se difúzní zánět pobřišnice, rány silně hnisaly, spona stydka byla roztržena asi na 12 menších úlomků, poněvadž rány byly způsobeny fosforovými střelami dum-dum...“.

Foto č.6; Vojenská nemocnice Vyšné Hágy v Tatrách , březen 1945; Pacient major Karel Hlásný a jeho starší bratr Antonín Hlásný (1901-1979). Ten jako další bludovský rodák byl již v té době v lvance při Dunaji u Bratislavy, kde později jako agronom dostal od předsedy vlády Viliama Širokého „Řád práce“ (květen 1961), za nejvyšší výnosy kukuřice v bývalé ČSFR.

Později Karel Hlásný ve svém životopise píše; *Strávil jsem několik měsíců v nemocnici a mezitím válka skončila. V létě 1945 jsem byl povýšen do hodnosti podplukovník. Po uzdravení jsem absolvoval studium ve Válečné škole v Praze (1946) a byl jsem jmenován náčelníkem štábu 1.čs.obrněné divize v Praze v hodnosti podplukovník generálního štábu. V prosinci 1947 jsem byl mých funkcí v armádě zbaven komunisty řízeným „obranným zpravodajstvím“(OBZ) a byl vydán příkaz k mému zatčení, protože jsem unáhleně mezi důstojníky prohlásil, že v Rusku není demokracie, ale jen teror a že nemám zájem bojovat proti západním demokraciím (viz místopřísežné prohlášení).*

Díky svým přátelům v armádě a mým válečným zásluhám unikl jsem stíhání před Nejvyšším vojenským soudem, byl jsem však pronásledován dalšími, jinými způsoby. Nakonec jsem úspěšně utekl z Československa, do zóny USA v Německu jsem dorazil v listopadu 1948. Během mého pobytu v zóně Spojených států v Německu jsem byl zaměstnán v mezinárodním uprchlickém táboře (IRO) a asi 5 měsíců u státních amerických vojenských úřadů.

V prosinci 1949 jsem z Německa odejel do Austrálie, kam jsem dorazil 30. ledna 1950. Zde jsem asi 4 měsíce pracoval jako dělník v továrně a potom jako úředník v jedné firmě v Adelaide, v jižní Austrálii. Od dubna 1951 jsem byl u firmy prodávající motorová vozidla v Sydney, N.S.W. Od prosince 1951 do srpna 1952 jsem byl zaměstnán jako účetní a pomocná administrativní síla na velkém statku (asi 2 miliony akrů půdy), mající 90 tisíc ovcí a 30 tisíc kusů skotu, v N.W. Queenslandu. Dne 29.srpna 1952 jsem z Austrálie odletěl do Honolulu (Havajské ostrovy), kde jsem byl přijat jako „permanentní rezident“ Spojených států dne 30. srpna 1952.

Foto č.7; Austrálie, Queensland (1951- 1952.). Region Cloncurry Council, velkostatek Ardmore v zemědělské osadě Dajarra.,

Takže takto skončil vojenskou kariéru v ČSR někdejší 35- letý podplukovník gšt., s neblahou vzpomínkou na válku, kdy od svého zranění již levou ruku na fotografiích „neukazuje“ (hodinky nosí na pravé ruce). Je třeba připomenout, že po roce 1948 se i v Bludově stal naprosto neznámým, nikdo nevěděl, zda vůbec byl nějakým „válečným hrdinou“, protože se z Prahy sám o ničem v rychlém sledu událostí, při svých zdravotních problémech svému příbuzenstvu nezmiňoval. Teprve však až v Austrálii prodělal operaci, kdy mu byly definitivně odstraněny následky zranění pánve, následky po „rozervaném“ levém předloktí však chirurgové již napravit neuměli ... A byl i tak již jako pouhý dělník či účetní zřejmě se svojí svobodou spokojený, na rozdíl od svého velitele generála Příkryla a dalších vyšších důstojníků, kteří v té době jako „nepřátelé lidu“, po vymyšleném obvinění odsouzení, byli vězněni nebo dokonce i popraveni...

V poslední době bylo v armádním časopise „A-Report“ vzpomenu na náčelníka štábu (listopad 2007; viz také Bludovan č.10/2007) a o něco později v červnu 2008 i na velitele 2.čs.parabrigády, v příloze „Bojovníci proti totalitě“. Hned úvodem se tam říká: „Vladimír Příkryl nepatřil v době propuknutí druhé světové války k nejmladším důstojníkům naší zahraniční armády, bylo mu již čtyřiačtyřicet let. Postupně se navíc zhoršoval jeho zdravotní stav. Dramatičnost okamžiků, kterými prošel nejen během válečné vřavy, by mu však mohli závidět mnozí z jeho podstatně mladších kolegů... Po napadení Francie Němce prodělal na frontě jako velitel praporu ústupové boje. Jeho podřízení vzpomínali, jak na Marně přešel v čele svého praporu za nejprudšího německého bombardování most a vyvedl tak své lidi z hrozícího obklíčení. Po příjezdu do SSSR byl v září 1943 ustanoven zástupcem velitele 1. čs. samostatné brigády. Bojoval s ní o Kyjev, Bílou Cerkev, Fastov a Rudu. V době nepřítomnosti plk. Svobody dokonce krátce brigádě velel. Během těchto bojů na východní frontě opět prokázal odvalu. Nabídl se například dobrovolně plukovníku Svobodovi, že osobně povede tankovou skupinu do útoku na Čerňachov...“.

Velice zajímavé však je to, že mimo obec Horní Studénky se žádná regionální média včetně Regionálního a městského informačního centra Šumperska (osobnosti a rodáci) - o generálu

V.Příkrylovi nezmiňují. ..

Nedávno, v listopadu 2009 byla prostřednictvím městských- obecních úřadů distribuována kniha „Opomenutí hrdinové“ (195 stran, 1.vydání nákladem 300 výtisků vydala Obec Rapotín) . V podstatě se tam jedná o cca 210 Volyňských Čechů (Ukrajina) a o cca 10 dalších bývalých vojáků z okresu Šumperk, kteří původně jako dělníci byli v roce 1942 „nuceně nasazeni“ šumperskou stavební organizací Todt - na stavební práce do Němci obsazeného území v SSSR. Je zde však uváděna- popisována jedna výjimka zahraničního vojáka na západní- východní frontě, týkající se špkt. Karla Hlásného, o němž je tam napsáno následující;

Narozen 22.10.1911 v Bludově. Povoláním důstojník čs. armády. V roce 1939 odešel do zahraničí a absolvoval polskou válečnou školu v Anglii, výcvik výsadkáře a v roce 1943 v hodnosti špkt. převelen do SSSR, kde řídil výcvik příslušníků 2. paradesantní brigády. Ve funkci náčelníka štábu tohoto útvaru bojoval u Krosna a později ve SNP. Zde byl dne 30.11.1944 v prostoru Hornej Lehoty těžce zraněn a ilegálně léčen v nemocnici Brezno, později v Tatranské Lomnici. Za svoji činnost byl vyznamenán sovětskými, britskými, jugoslávskými a polskými řády a medailemi, 3x čs.válečným křížem 1939 a Řádem SNP I.třídy. Po roce 1945 byl pro své názory zbavován funkcí, a proto emigroval. V USA vyučoval řeči na voj.škole. Zde také 28.11.1982 zemřel. Jeho příbuzní žijí v Bludově a okolí.

Snad jen dvě věty, o narození a úmrtí, jsou správné. Ostatní text nelze považovat za hodnověrný, dokonce lze ho považovat až za nepravdivý. Mimo jiné tam vypadá, jako by ne za Gottwalda, ale za prezidenta Beneše byl po roce 1945 vyhnán z osvobozené ČSR. Takže je až neuvěřitelné, jak je možné to, že za 65 let od ukončení 2.světové války, za finanční podpory obcí (státní finance?) jsou i nadále šířeny neúplné, zkrácené až nepravdivé informace o jednom z našich významných zahraničních vojáků. V jeho případě ještě o to citlivěji tím, že se tak udalo v době 20.výročí od obnovení svobody v bývalé ČSFR, za kterou Karel Hlásný v daleké Kalifornii po dobu 27 let (1952- 1979) bojoval tím, že „vojenské terminologii“ v češtině učil řádově „stovky“ US- vojáků, kteří potom působili na amerických základnách v bývalé SRN, v příhraničním pásmu s Československem. Takže se nejednalo o výuku „nějakých řečí na voj. škole“, ale o výuku ve Vojenské jazykové akademii Pentagonu v kalifornském Monterey.

Vzhledem k těmto skutečnostem a dále i z hlediska toho, že za posledních 20 let nebyl „opomínaným hrdinou“ a v podstatě je i „naprostou výjimkou“ mezi dalšími více jak 200 v knize připomínanými hrdiny (jeho cesta do SSSR byla zcela odlišná, rovněž tak i jeho působení po roce 1948...), doporučil jsem autorovi i vydavateli; text o špkt. Karlu Hlásném z dalších vydání knihy vypustit- vymazat. K textu jsou přiloženy i tři fotografie, jejichž popis rovněž svědčí o amatérském zpracování. Například na jedné z nich, viz výše v tomto textu (Foto č.2) je u fotografie napsáno; Hlásný K. v r. 1944 (vlevo od velitele brigády). Takže mimo jiné, jako by „šumperský“ autor knihy vůbec osobnost generála Příkryla neznal. Přitom všechny tři fotografie jsou zřejmě zkopírovány z webu obce Bludov, z kapitoly „Významní rodáci- plk.gšt. Karel Hlásný“. Takže nejen z tohoto webu, ale i z celé řady dalších publikací vydaných celostátně i regionálně, pokud by měl autor knihy zájem, tak mohl mít k dispozici celou řadu přesnějších informací.

Upozornil jsem však autora knihy „Opomenutí hrdinové“ na generála V.Příkryla, kterého by bylo vhodné v knize připomenout, protože ten snad ze všech „front'áků“ ze Šumperska již dříve byl a stále bohužel je tím nejvíce „opomíjeným“. Ten však s mým návrhem nesouhlasil a připomněl, že generál Příkryl pocházel ze „Zábřežska“, kde jsou snad další více jak dvě

stovky opomenutých hrdinů, které by potom rovněž bylo „nutné zveřejnit“.

Domnívám se však, že tato „výmluva“ není opodstatněná. Vždyť pokud je mně známo, tak nejen na „Šumpersku“, ale ani na „Zábřežsku“ není nikdo (podobně jako málokdo i v rámci ČR), kdo by se svým významem na východní frontě generálu Příkrylovi, byť jen přibližoval. Takže když je generál Příkryl rodákem z Horních Studének (Zábřežsko), tak je až směšné na něho v knize neupozornit, když například z Olšan, které svým katastrem „sousedí“ s katastrem Horních Studének, jsou v knize uváděni dva bývalí „civilní“ zaměstnanci firmy Todt...

Takže, i když to do „Bludovanu“ tolik nepatří, je vhodné alespoň takto generála Příkryla připomenout. Ten byl z našich

vojáků nejstarší, takže byl určitým „TÁTOU“ našim všem vojákům na východní frontě během listopadu- prosince 1943, když v době nepřítomnosti tehdejšího plk.Svobody tam byl velitelem našich jednotek.

Závěrem bych chtěl tímto poukázat na to, jak různě lze historii vykládat, jak snadno se dají překrucovat fakta a jak snadno jim člověk, který se o historii nezajímá, může i po 65 letech uvěřit. Proto je třeba studovat a učit dějiny, které jsou svědky času, světlou pravdy, živou pamětí, učitelkou života a poslem minulosti.

MVDr. Josef Hlásný, CSc.

Poznámka: ponechán přepis psaní velkých písmen odpovídající dané době.

Velikonoční tvoření v mateřské škole

Ve školce na nástěnce se objevila pozvánka na velikonoční dílnu. „Koná se v úterý 30.3.2010 v 15 hodin“ ... čtu a říkám si „ještěže mám zrovna v práci školení“. Nejsm totiž zrovna fanda do rukodělného tvoření. Nicméně nakonec jsem vše přehodnotila (především kvůli naléhání staršího syna - předškoláka), že školení se omluvila a vybavena patřičným množstvím vyfouknutých i natvrdo uvařených vajec, šla s dětmi do školky na velikonoční tvoření.

Ve třídě Kačenka jsme si s dětmi nejdříve vyzkoušeli mramorovou techniku, která se nám však moc nepovedla; asi hlavně proto, že jsme neměli bílé vajíčko, ale hnědé, na kterém barva moc nevynikla. Chtěli jsme vyzkoušet voskovou techniku, ale u tohoto stolečku bylo pořád plno. Tak jsme se přesunuli vyrobit stojánek na vajíčko ve tvaru dvou zajičků a to z papírového kartonu na vejce. Děti stojánek ještě dobarvily a já jsem se konečně přesunula na voskovou techniku. Nejprve jsem okoukávala ostatní, poté zkoušela a pak mě (stejně

jako další maminky a dokonce i tatínky) technika naprosto nadchla a zkoušela jsem vyrábět další a další kraslice.

Již docela pozdě jsme se přesunuli do třídy Pastelka, kde jsem si ještě chtěla zkusit ubruskovou techniku (vím, že tato technika je velmi oblíbená a lze ji použít nejen na vajíčka, ale nikdy jsem ji nezkoušela). Paní učitelka byla i přes pokročilou hodinu velmi ochotná, vše nám vysvětlila a pomohla nám vytvořit hned několik pěkných vajíček.

Ve školce jsme zůstali až do pozdních odpoledních hodin. Atmosféra ve školce byla naprosto skvělá, maminky i děti byly zaujaty tvůrčí činností a já musela konstatovat, že i přesto, že se mi tam moc nechtělo, užila jsem si pěkně a hlavně úplně jiné - tvůrčí odpoledne.

Domů jsme se vraceli se svými výrobky, na které jsme byli právem pyšní a s pocitem, že letos budeme mít doma takové velikonoční výzdoby jako nikdy předtím.

Lenka Kundratová

Mateřská škola Bludov

„Na tom našem dvoře všechno to krákoře“ – je jedno z témat výchovně vzdělávací práce s dětmi v Mateřské škole Bludov. Děti v něm rozlišují a pojmenovávají domácí a hospodářská zvířata a jejich mláďata, ať již osobní zkušeností nebo pomocí knih a encyklopedií, různých činností a her, uvědomují si nebezpečí kontaktu se zvířaty a jak se před nimi chránit.

Do tohoto tématu se nám podařilo zapojit i některé rodiče. Jak? Spolu s dětmi mohli doma za dlouhých zimních večerů vyrábět zvířátka ze dvora, která pak přinesli do školky na výstavku umístěnou na chodbě.

Vytvoření koníci, pejsci, kočičky, kuřátka aj. byli opravdu nápadití. Na jejich zhotovení využili rodiče s dětmi rozmanitý materiál, např. papír, látku, překližku, ořechové skořápky, vyfouklá vejce i těsto. Na upečeném dortu ve tvaru kočičky si děti také pochutnaly. I touto akcí jsme v mateřské škole přivítali letošní tolik očekávané jaro.

Uč. Kulhájová M.

Skautská expedice Nová Seninka

Většina z nás naprosto netušila, co nás při naplánované expedici směr Nová Seninka čeká, a měla naprosto mylné představy o její náročnosti. Z toho plyne také naše zásadní chyba, a to taková, kterou by člověk u skautů nečekal - porušení základního hesla „Bud' připraven“. Jelikož jsme si každý představoval naši expedici jako pohodový výlet o délce zhruba 25 kilometrů příjemnou krajinou a se sluníčkem v zádech, to, co jsme potkali místo krásného jarního dne, nás trochu zaskočilo.

Ale abych to vzal od začátku, na 27. března 2010 jsme měli naplánovanou trasu o délce zhruba 25 - 30 kilometrů s hlavním cílem podívat se na naše nové letní tábořiště poblíž Nové Seninky. Ti, co vybírali trasu, věděli, jak to zhruba bude vypadat, ale nás ostatní ani nenapadlo se podívat na mapu. To, že cestou přejdeme vrchol s nadmořskou výškou něco málo přes 1300 metrů, by nám řeklo hodně. Někteří z nás si vzali jen botasky místo pevných a nepromokavých pohor, i přesto, že věděli, jak dopadnou. Ne nadarmo se pohorí Hrubého Jeseníku nazývá „Hrubý“.

Vlakem jsme dorazili do Pustých Žibřidovic, odtud už jsme šli po svých. První kilometr byla cesta příjemná, obvyklá polní cesta, okolo les, podél cesty bublal potůček. Dál už to začínalo být poněkud horší, cesta se začala zvedat, po silnici tekla voda a po krajích byl sníh a led. Krom toho se po dlouhé době vyplnila předtucha meteorologů a podle předpovědi začalo pršet. Tak jsme pokračovali ve vyhýbání se proudům stružky na silnici a stoupali dál. Čas od času jsem prorhli nějakou hráz z listí a sněhu a hráli si tak s proudem. Jenže po cestě jsme nešli dlouho a značení nás vedlo na pěšinu do lesa, tam už nám bylo všem jasné, že náhradní ponožky nebudou nic platné. Vstoupili jsme na území dlouhotrvajícího sněhu a ledu. Než jsem se dostali do trochu větší nadmořské výšky, nebylo sněhu zase tak moc, ale i přesto byla cesta obtížnější než obvykle. Všude okolo nás byl mokrý sníh a po naší levé straně tekla docela silný potok, který nabral na své mohutnosti s tajícím sněhem z hor. Všechno bylo zmrzlé a klouzalo. Několikrát jsme potok překračovali, někdy přes lávky, jindy jak jsme dovedli. Postupovali jsme stále vzhůru a údolí, kterým jsme šli, se začalo zužovat a přibývalo sněhu.

Když už bylo sněhu po kolena, chůze byla silně obtížná. Když nám došlo, že tímto terénem máme ujít 25 km, zrovna jsme se neradovali. Postupovat se dalo někdy docela pohodlně, a to po krustě zmrzlého sněhu, jenže ten nebyl vždy dost silný, takže průměrně jeden z pěti kroků nevyšel a zapadli jsem do sněhu. Ti, co měli vysoké boty, byli ještě v suchu, ale ani těm to nemohlo vydržet dlouho. Ve vyšších polohách bylo sněhu ještě více, odhadem do 120 cm, možná i více, takže když zapadnete, tak až po pás. Celou cestu nám komplikovaly popadané větve, které zakryl sníh a my se do nich propadali, stromy, které ležely přes celé údolí, klouzaly lépe než dětská klouzačka. Nejhorší ze všeho byly ale přítoky potoka, vedle kterého jsme šli většinu cesty, okolí bylo nasáklé vodou a pod sněhem tekla silná proud vody. Vše bylo přikryto metrem sněhu, takže když se člověk

propadne, trvá docela dlouho, než se vyprostí a voda přitéká až nechtutně rychle.

Naštěstí aspoň déšť ustal a vracel se jen v mírných přeháňkách. Ovšem putovat v pláštěnkách, když se brodíte po pás ve sněhu, není moc příjemné. Martin měl pončo, které mu sahalo až skoro k zemi, takže jsme ho v pravidelném pětiminutovém intervalu museli vytahovat ze závějí sněhu. Většina z nás už měla mokré boty a kalhoty přes kolena, jinak jsme byli docela suší, až na Marka, který měl goretexovou bundu, o které tvrdil, že je nepromokavá. Bohužel promokla, bunda už byla trošku starší a nepromokavá membrána už se strávila. Nahoře byla taková zima, že jsme použili náhradní ponožky jako rukavice. Pomohlo to, ale ne nadlouho, protože od samého zvedání se ze sněhu hned promokly.

Cestou jsme vtipkovali i láteřili. Nakonec jsme byli mokří úplně všichni, rybníčky v botách nám pomalu zamrzaly; tak jsme museli udělat změnu trasy a na nové tábořiště se tak vůbec nedostali. I přesto jsme ušli 25 km terénem, kterým jsem nikdy v životě tak dlouho nešel. Skvělé na tom bylo, že nás to bavilo, i přesto, jak vysilující to bylo. Byla to nejdrsnější výprava, jakou jsme kdy měli, a nad očekávání nikdo po tomto experimentu neonemocněl.

br. Petr Juránek – Peřulka

2. oddíl Bludovit, skautské středisko Františka Pecháčka Bludov

„Zvrhlosti“ v České televizi

ČESKÁ TELEVIZE jako veřejnoprávní kanál nabízí různé druhy pořadů. Musím se přiznat, že u jednoho z nich mám často vztek, nepřestávám se divit, a dokonce u něj občas i hlasitě nadávám. Není to ale žádná rádobý vtipná estráda, jak by se dalo očekávat. Ten pořad se jmenuje PŘED 25 LETY. Česká televize v něm nabízí téměř neuvěřitelnou podívanou – zprávy staré pouhé čtvrt století. A je to něco, co by měl před květnovým hlasováním do poslanecké sněmovny povinně absolvovat každý volič, který se chystá jít k volebním urnám. Tolik lhaní přetvářky, nesmyslů a slaboduchosti se totiž málokdy vidí. Když jsem před 25 lety skoro pravidelně tyto večerní zprávy sledoval, nevnímal jsem je pořádně, protože málokdo již věřil tomu, co v nich slyšel a viděl. Podrobnější pohled a studium s odstupem času se určitě vyplátí. Smutné na tom je, že před kamerami tehdejší

Československé televize nelhali jenom cvičení redaktoři a moderátoři (mimořadně řada z nich stále pracuje pro dnešní ČT), pravověrní komunisté, ale i obyčejní lidé. Snad ze strachu, z komformismu, možná někteří z nich i z přesvědčení.

Odstrašující na tom je, že přestože se bývalý komunistický režim ve starých zprávách ukazuje jako naprosto nepřijatelná varianta, nadále stovky a tisíce voličů házejí do volebních urn lístky se jménem komunistické strany. A řada dalších nostalgicky vzpomíná na ten neuvěřitelný systém. Nechápu to a nerozumím tomu. Jak je možné, že někdo stále podporuje „zvrhlosti“, které pořad ČT jako ukazuje. Výsledky květnových voleb nám to možná objasní.

(Volně podle V. Bucherta – redaktora MF Dnes)

Milan Klimeš

Dovolujeme si Vás pozvat na
TCHOŘOVICKÉ ŘEMESLNÉ TRHY
 pod širým nebem
 dne 29.5.2010

Začátek v 7.00, konec ve 14.30. Kulturní vložka zajištěna!

Představí se Vám: kováři, řezbáři, dráteníci, hrnčíři, provazníci, štukatěři, tkalci, švec, brašnáři, perníkáři, šperkař, kovotepci, kamnář, včelaři, svíčkaři, pasíři, nožíři, kořenáři, kameníci a jiní.

Bližší informace na tel. 602 132 238
 nebo na www.remeslnetrhytchorovice.wz.cz

NEJVĚTŠÍ
 ZPEVNĚNÁ PLOCHA V JIŽNÍCH ČECHÁCH
AUTO-MOTO
 ANTIK & SBĚRATELSKÁ
BURZA
 PŘEŠTOVICE

PŘESUNUTA NA LETIŠTĚ
TCHOŘOVICE
 30.000 m² U BLATNĚ
 TERMÍNY 2010:

29.5.

26.6.

24.7.

28.8.

a 30.10.

5.30 - 14.30 PRODÁVAJÍCÍ
7.00 - 14.30 KUPUJÍCÍ

ZVÁNI JSOU TĚŽ FILATELISTÉ,
 NUMISMATICI A JINÍ SBĚRATELE
 INFO NA TEL.: 602132238
WWW.BURZATCHOROVICE.CZ

**! NOVĚ VYBAVENÝ SALON
 V POSTŘELMOVĚ !**

Obsazujeme volná pracovní místa na IČ
 v nově vybaveném salonu v oborech pánské
 a dámské kadeřnictví, manikúra a pedikúra,
 kosmetika. Možný nástup: červen 2010.

Bližší informace:

Mgr. Romana Opatrná, tel: 777 237 976

**Kulturní dům Bludov
 nabízí volná místa na:**

- Čtyřdenní zájezd do maďarských termálních lázní BÜKFÜRDŐ, 13.5. – 16.5.2010, cena 3.950.- Kč /doprava, 3x ubytování, 3x polopenze, vstup do bazénů, lázeňský poplatek/ Léčebné lázně nabízí 27 bazénů – léčebných i plaveckých aj. atrakce a relaxaci. Ubytování ve dvoulůžkových pokojích, odjezd od Kulturního domu Bludov v 7.30 hod.
- Dovolena v Chorvatsku POLOOSTROV PELJEŠAC 18. 6. – 27. 6. 2010 za 5.300.- Kč /v ceně doprava, ubytování a pobytová taxa/ -vhodné pro seniory. Další termíny: 2.7.-11.7., 16.7.-25.7., 30.7.-8.8., 13.8. – 22.8. /5.850,- Kč/, 27.8.-5.9.2010 /5.550.- Kč/. Nástupní místo – zámek Bludov, na místě možnost výletů – Dubrovnik, Korčula, Orebic, lodí Duba, Divna.

Bližší informace a přihlášky v KD Bludov

KDU-ČSL
 to lepší v nás

Děkuji Vám za důvěru,
 děkuji za Váš hlas

RNDr. František John, Ph.D.
 lídr za okres Šumperk

Český zahrádkářský svaz ZO Bludov pořádá

**v sobotu 19.června 2010
zájezd**

Bonsai centrum Libčany

Program:

Lázně Bělohrad

- lázeňská kolonáda a parky

Pecka

- hrad Kryštofa Haranta z Polžic a Bezdruzic

Zvičina

- rozhledna, výhled na Krkonoše

Libčany

- bonsai centrum, prohlídka expozice
- nákup bonsají, misek, náradí, literatury

Odjezd od kulturního domu Bludov **v 6:00 hod.**

Cena: **350,- Kč**

**v sobotu 22.května 2010
zájezd**

Vrbno pod Pradědem

Program:

Vrbno pod Pradědem

- sklárna (lesní sklo)

- výrobky z plastů do zahrady

Holčovice

- alpinium (vysokohorské dřeviny a květiny)

- Eldorado (sochy prehistorických živočichů)

Linhartovy

- zámek (keramika Jana Kutálka, šicí stroje)

Krnov

- rozhledna Cvilín

Odjezd od kulturního domu Bludov **v 6:00 hod.**

Cena: **300,- Kč**

Závazné přihlášky přijímá: Ladislav Vyhňák a František Kranich. Zájezdy je uskuteční jen při dostatečném počtu účastníků

Konec sezony 2009/2010

Koncem března 2010 skončil letošní ročník stolnětenisových soutěží. Pro naše 4 družstva, hrající v krajských a okresních třídách, to byla poměrně úspěšná sezona. Samozřejmě musím začít naším „áčkem“, které v krajském přeboru vybojovalo výborné 2.místo. Letos se podařilo odehrát soutěž ve stabilní sestavě, což byl základ úspěchu. Nejvýše musím vyzvednout výsledky bludovské „jedničky“ P. Srba, který byl nejlepším hráčem z celého krajského přeboru.

Tabulka soutěže - KS II.

	Mužstvo	Utkání	V	R	P	Zápasy	Body
1.	Postřelmov A	22	22	0	0	305:91	66
2.	Bludov A	22	14	3	5	243:153	53
3.	Rýmařov A	22	12	6	4	231:165	52
4.	Šumperk B	22	11	5	6	205:191	49
5.	Košov B	22	8	6	8	196:200	44
6.	Jeseník D	22	9	4	9	213:183	44
7.	Vrbno A	22	9	2	11	195:201	42
8.	Javorník A	22	9	2	11	181:215	42
9.	M.Albrechtice A	22	9	0	13	176:220	40
10.	Štítý A	22	8	2	12	180:216	40
11.	H.Životice A	22	2	3	17	131:265	29
12.	Jeseník E	22	1	3	18	120:276	27

To naše „béčko“ mělo jiné starosti. V okresním přeboru I. hrálo od začátku do konce v podstatě o záchranu. Důležité je, že se v soutěži udrželi i pro příští ročník, i když to opět nebude jednoduché, neboť zde hrají velmi kvalitní družstva. Snad se podaří dát dohromady takovou sestavu, která to zvládne alespoň tak, jako letos.

Tabulka soutěže - RP I.

Poř.	Mužstvo	Utkání	V	R	P	Zápasy	Body
1.	Dubicko A	22	17	2	3	271:125	58
2.	Mohelnice A	22	17	1	4	249:147	57
3.	Jedlí B	22	15	3	4	226:170	55
4.	Loštice A	22	14	1	7	239:157	51
5.	Nov.Malín A	22	12	3	7	235:161	49
6.	Jestřebí A	22	10	5	7	219:177	47
7.	Dol.Studénky A	22	10	1	11	176:220	43
8.	Šumperk C	22	9	3	10	188:208	43
9.	Štítý B	22	5	4	13	161:235	36
10.	Bludov B	22	5	2	15	157:239	34
11.	Palonín A	22	2	3	17	139:257	29
12.	Nov.Malín B	22	2	0	20	116:280	26

V okresním přeboru II. hrálo naše „céčko“ i „déčko“. Při pohledu na tabulku myslím, že můžeme být s umístěním obou mužstev spokojeni. Mužstvo „C“ se tradičně umísťuje v horní půlce tabulky a nebýt lednového výsledkového výpadku, mohlo mít o nějaký ten bodík více. Pro „déčko“ je to opět posun v tabulce. Loni ještě jako nováček, letos už na 4. místě, to je přece úspěch! Myslím, že největší výhodou obou týmů je vyrovnanost všech hráčů.

Tabulka soutěže RP II.

Poř.	Mužstvo	Utkání	V	R	P	Zápasy	Body
1.	Košov C	20	17	1	2	243:117	55
2.	Postřelmov B	20	15	1	4	214:144	51
3.	Bludov C	20	11	3	6	201:159	45
4.	Bludov D	20	10	4	6	203:157	44
5.	Dol.Studénky B	20	11	2	7	198:162	44
6.	Mohelnice B	20	11	1	8	197:163	43
7.	Jestřebí B	20	9	4	7	190:170	42
8.	Nov.Malín C	20	5	2	13	154:204	32
9.	Jedlí C	20	5	2	13	156:204	32
10.	Dlouhomilov A	20	4	2	14	144:216	30
11.	Štítý C	20	1	0	19	78:282	22

Přestože soutěže skončily, hrát se samozřejmě nepřestalo. Po sezoně proběhlo ještě několik turnajů, kterých se naši hráči úspěšně zúčastnili. Například na turnaj do Libiny odjela čtveřice hráčů a obsadili první čtyři místa. Turnaje tříčlenných družstev v Dlouhomilově se zúčastnily dva týmy. V konkurenci dvanácti týmů jsme získali 3. a 6. místo.

Rád bych ještě zmínil naše mladé hráče, kteří v dorostenecké kategorii odehráli několik okresních turnajů. Nejlépe se umístil M. Blaťák na celkovém třetím místě. Důležitější však bylo, že se s D. Strašilem a J. Jelínkem již plně zapojili do soutěží v okresním a krajském přeboru. Také mezi žáky se objevilo několik velice šikovných hochů, takže o budoucnost se snad bát nemusíme.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem hráčům, kteří se zasloužili o letošní výborné výsledky, a věřím, že po kvalitní letní přípravě bude ta příští sezona alespoň stejně tak úspěšná jako letos.

S. Soural

ZPRÁVY ZE ŠKOLY

Den her

Ve středu 31. března proběhl na druhém stupni v ZŠ již potřetí Den her. Žáci si v tento den přinesli různé deskové hry. Všichni měli možnost zahrát si, pobavit se i naučit se něčemu novému.

Některé děti hrály turnaj v Člověče, nezlob se!, jiné odpovídaly na otázky z vědomostní hry Česko, další daly přednost společenské hře Activiti. Mezi hráči byli i šachisté, hráči halmy, mlýnu či dámy. Hrály se i hry určené starší věkové kategorii /scrabble, abalone apod./.

A kdo se chtěl protáhnout, zkusil i hru Twister. Poslední školní den před velikonočními prázdninami všem rychle a příjemně uběhl.

Vladimíra Horáčková

Den naruby

Ve čtvrtek 25. března jsme ve škole zkusili obrátit úlohy učitelů a žáků – žáci měli možnost stát se učiteli a učitelé zase posluchači.

Žákům z druhého stupně byla nabídnuta možnost připravit si některou vyučovací hodinu pro děti z prvního stupně a také si hodinu odučit.

Všichni „učitelé“ přistoupili k výuce velmi svědomitě. Zjistili si témata hodin a vypracovali přípravy. Vymysleli a zhotovili různé pomůcky, pracovní listy, připravili mapy a obrázky.

Mladí „učitelé“ zjistili, kolik práce a úsilí musí vynaložit, aby děti byly zaměstnány po celou dobu a aby je to také bavilo.

Všem mladým kolegům děkujeme a věříme, že i oni si z tohoto Dne naruby odnesli zážitky a snad i poučení.

Vladimíra Horáčková

Recitační soutěž

V letošním roce postoupil Filip Matějček, žák 2. třídy, do okresního kola recitační soutěže „Dětská scéna“. Umístil se na krásném 2. místě a zajistil si postup do krajského finále v Olomouci, kde reprezentoval naši školu. Blahopřejeme a přejeme do dalšího roku hodně úspěchů.

Jarmila Březinová

Okresní finále ve vybíjené

V úterý 6. dubna se žáci 4. a 5. třídy zúčastnili okresního finále ve vybíjené. Už tradičně se družstva sešla na V. ZŠ v Šumperku. Tentokrát byla soutěž velice vyrovnaná. I když jsme prohráli pouze jedno z celkem čtyř utkání, na medailová místa jsme nedosáhli a skončili jsme čtvrtí. I tak ale patří všem hráčům poděkování za předvedený výkon.

Mrg. Eva Macková

Podle nosa poznáš kosa

Dne 12. dubna 2010 se žáci 4. ročníku již potřetí zúčastnili ekologického programu na Vile Doris v Šumperku pod názvem Podle nosa poznáš kosa. Zavítali tak do ptačí říše a formou zajímavých her a soutěží se dozvěděli mnoho užitečného o ptácích, kteří žijí v našich zahradách a v parcích. Náplní programu byla i výroba dvou ptačích budek, které si děti s sebou přivezly do školy a pověsily je na stromy v okolí školy. Teď už zbývá jen čekat a pozorovat, jestli budou budky obydlené.

Koncem května čeká žáky poslední ekologický program v tomto školním roce, který bude probíhat v terénu a bude spojený s pozorováním přírody na Bludovské stráni.

Už teď se všichni těšíme!

Blanka Pavelková

Velikonoční dílna ve ŠD

Na Zelený čtvrtek školní družina připravila velikonoční dílnu. Zúčastnilo se 16 dětí. Vyráběli jsme prostírání, velikonoční kraslice, kuřátka z piškotů a jiné dekorace. Děti si vyzkoušely nové techniky a spokojeně si odnesly svoje výrobky domů, kde je zcela jistě použijí k velikonoční výzdobě.

*Soňa Nikolovová
vychovatelka*

Malí autoři ve školní družině

V měsíci březnu jsme společně navštívili místní knihovnu. Děti si se zájmem prohlédly knihy, ale i časopisy. Některé jim daly inspiraci k výrobě vlastní knížky. Jiné je zaujaly a přivedly je ke čtení. Celkem 25 dětí se na chvíli stalo spisovateli, ale i ilustrátory svých vlastních příběhů.

K nejúspěšnějším autorům patří:

Eliška Juránková 1. třída

Lucie Matějová a Hana Gahaiová 2. třída

Anička Konečná 3. třída a Kristýna Jančálková 1. třída
Ondřej Svoboda 3. třída a David Kohout 1. třída
Veronika Hýblová 4. třída

Poděkování patří všem autorům, kteří se do nelehké práce pustili.

*Soňa Nikolovová
vychovatelka*

Školní klub připravuje na letní prázdniny příměstský tábor

Co je to příměstský tábor ?

Příměstský tábor je alternativou ke klasickým vícedenním táborům. Nabízí dětem program na celý den a děti se večer vrací domů k rodině. Tábor je určen pro děti od 6 do 11 let.

Název : „ Kouzelný svět Harryho Pottera“

Termín : 23.8. - 27.8.2010

Cena : 750,- Kč

Program : celotáborová hra, soutěže venku i v budově, rukodělné práce, návštěva koupaliště, celodenní autobusový výlet, vycházky do přírody a hry v přírodě, sportovní aktivity.

Děti dochází na tábor denně

Sraz – ráno od 7:30 hod. do 8:00 hod.

odpoledne odcházejí mezi 16:30 a 17:00 hodinou

V ceně je zahrnut pitný režim na celý den, oběd, dopolední a odpolední svačinka, materiál na činnost, cestovné a vstupné. Podrobnější informace a přihlášku najdete na našich webových stránkách nebo u paní vychovatelky Soni Nikolovové.

Letadlo plné pastelek, letadlo plné lásky

Hnutí „ Na vlastních nohou - Stonožka“ pořádá sbírku nových sad pastelek, mazacích pryzlí a ořezávek pro děti z afghánské provincie Lógar.

Sbírka proběhne ve dnech 19.4. až 10.5. 2010.

Věci můžete odevzdat třídním učitelům, žákům 7.B nebo paní učitelce Horáčkové.

Sbírku pořádá třída 7.B

Co dělají bludovští mladí hasiči na jaře? – Vítězí.

Bludovští mladí hasiči pokračovali ve vítězném letošním tažení 20. března, na poslední halové soutěži v Klopíně, kde se soutěžilo ve štafetě 8x50m. V obou kategoriích nenašla bludovská hasičská mládež přemohitele. Mladší zvítězili časem 57,93s před druhou Temenicí 64,92s a třetími Janovicemi 69,06s. Starší potom časem 52,67s porazili druhou Chromeč 54,53s a třetí Třeštinu 56,56s. V mladší kategorii startovalo 17 a ve starší 18 družstev, celkem tedy 35 družstev z okresů Šumperk, Olomouc a Bruntál.

Hodně změn se čekalo na tradičně první venkovní soutěži 24. dubna v Troubelicích, kde se soutěžilo ve štafetě požárních dvojic (ŠPD) a v jedné z vůbec nejtěžších disciplín, požárním útoku CTIF (PÚ CTIF). Navíc na této soutěži je hodnocena každá disciplína samostatně do celoročního hodnocení Plamene, kde jde ve starší kategorii o stvrzení šance na postup na krajské kolo. Součet umístění obou disciplín se potom započítává do celoročního hodnocení Ligy okresu Šumperk, tam se započítávají i družstva z jiných okresů.

Družstvo mladších zvítězilo ve ŠPD časem 75,35s před Troubelicemi 84,63s a Temenicí 85,83s. V PÚ CTIF také uhájili vítězství časem 60,78s před Troubelicemi 86,81s a Novou Hradečnou

87,78s. Samozřejmě zvítězili i v součtu obou disciplín před Troubelicemi a Novou Hradečnou.

Družstvo starších potom také nedalo v obou disciplínách nikomu šanci. Ve ŠPD zvítězili časem 57,59s před Novou Hradečnou 57,93s a Chromčí 62,03s. V PÚ CTIF potom rozdrtili soupeře časem 68,34s před Troubelicemi 88,64s a Novou Hradečnou 112,90s. V součtu disciplín porazili druhou Novou Hradečnou a třetí Lesnici.

Účast : 14 družstev mladších, 15 družstev starších, celkem 29 družstev okresů Šumperk a Olomouc.

Znamená to tedy, že obě bludovská družstva vedou jak v hodnocení Plamene, tam nás čeká pouze okresní finále 15. května v Bludově, tak i v Lize okresu Šumperk, kde další kolo proběhne 8. května v Kolšově. Věříme, že se nám podaří tyto pozice uhájít. Přijďte nás povzbudit.

Bludovští hasiči Vás srdečně zvou na květnové akce:

15. května – Okresní kolo mládeže

16. května – Okresní kolo dorostenek a dorostenců

22. května – Pohárová soutěž mladých hasičů SDH Bludov

Vakcinace psů proti vzteklině

Veterinární služba oznamuje občanům, že **hromadná vakcinace psů proti vzteklině**, popřípadě ostatním nálezům bude provedena dne **8. května, 2010 v**

8:00 - 8:15 hod na dolním konci u Panenky Marie

8:20 - 8:35 hod v zahradě kulturního domu

8:40 - 8:55 hod na horním konci U Lip

9:00 - 9:15 hod u Nealka

9:20 - 9:30 hod u železniční zastávky Bludov (směr Chromeč)

Vakcinace proti vzteklině psů je povinná od stáří 3 měsíců. Vzhledem k poměrně vysokému počtu chovaných psů je vhodné použít kombinovanou vakcinu i proti dalším infekčním onemocněním psů jako je psinka, infekční zánět jater, parvoviroza, infekční kašel, ale i leptospiroza, což je onemocnění, které přenášejí hlodavci a je přenosné i na člověka.

Očkování proti vzteklině stojí 150,- Kč, cena kombinace je 300,- Kč.

Výše zmiňovaná vysoká koncentrace psů vede i k poměrně velkému promoření jak zevními cizopasníky (blechy a klíšťata), tak vnitřními cizopasníky (škrkavky a tasemnice).

Doporučujeme proto psa alespoň 2x ročně odčervit, cena 1 tablety je 35,- Kč na 10 kg váhy psa.

Tablety zabírají na všechny vnitřní červy, Dle potřeby je nutno použít i zevní antiparazitika, neboť blecha je přenašečem tasemnice psi a potom nestačí psa odčervit, ale je nutno provést i odblení. Na zevní ošetření se používají preparáty, které zbavují psa, popř. kočku, nejen blech, ale i klíšťat, což je prevence boreliózy, která je přenosná nejen na psy, ale i na člověka. Tyto moderní preparáty po jedné aplikaci působí několik týdnů.

**Veterinární ambulance – Šebesta spol. s.r.o.
28.října 885/29, Zábřeh**

Český svaz ochránců přírody Bludov vám představuje Orchideje – klenoty přírody.

pokračování

V minulém čísle Bludovanu jste se dočetli něco málo o zajímavostech kolem orchidejí. V dnešním článku, než vám začneme představovat jednotlivé druhy ve fotografii, vás ve zkratce seznámíme s osobností, které se láska k orchidejím stala celoživotním posláním. Projdeme-li se po Karlově náměstí v Praze, nemůžeme přehlédnout pomník muže, kterého zdobí prostý nápis: Benediktu Rozelovi, slavnému botaniku a cestovateli, věnují jeho ctitelé. Je to pocta nejznámějšímu zahradníkovi, cestovateli a sběrateli orchidejí své doby. Narodil se 13.8.1824 ve vesničce Horoměřice. Jeho tatínek zde pracoval jako zahradník u premonstrátů a zde taky získal základní vzdělání. Za dalším vzděláním odešel do Děčína, kde se měl po vzoru tatínka vyučit zahradníkem. Zde se projevila jeho znalost a píle a když se roku 1840 vyučil, jezdil a pracoval po zahradách celé Evropy. Zdá se, že v těchto časech nasbíral zkušenosti s orchidejemi, které si tak oblíbil. Jeho touha a sen vidět orchideje v původním prostředí ho dohnala k tomu, že 1.března 1855 nasedl na loď a z holandského přístavu přes Ameriku odplul do Mexika. Stává se sběratelem exotických rostlin, jejímž pěstováním a prodejem si vydělával na cestování. Za orchidejemi pěšky nebo na koni procestoval značnou část Ameriky, Kanady, Panamy, Kolumbie, Kuby, Mexika, dále navštívil Bolívii, Peru, Chile, Ekvádor. Osobně objevil a popsal 800 druhů rostlin a stromů, z nichž řada nese pojmenování na jeho počest. Na sklonku

života se usadil v Čechách a roku 1884 byl za svůj přínos vědění dekorován řádem sv. Stanislava, které mu udělil ruský car. Zemřel 14. října 1885 a jeho pohřbu se zúčastnil i sám císař. Pochován je na hřbitově v Panském Týnci, v hrobu svého otce, jak si přál.

orchideje - klenoty přírody.

tořič včelonošný - *Ophrys apifera* Huds.

orchideje - klenoty přírody.

prstnatec bezový - *Dactylorhiza sambucina* (L.) Sod.

V letošním roce uběhne 50 let od založení Orchidea klubu Brno, sdružení odborníků a amatérů se zájmem o naše domácí orchideje a pěstitele tropických orchidejí. Významně to přispělo k propagaci, výzkumu a zájmu o tuto neuvěřitelně krásnou a oplyvající čeleď. Činnost je hlavně zaměřena na mapování výskytu orchidejí a následující ochraně lokalit, pořádá výstavy, vydává časopis Rozeliana, publikuje svoje výsledky v odborném tisku, spolupracuje s našimi i zahraničními přírodovědeckými institucemi. V neposlední řadě pořádá studijní zahraniční cesty. Proč však o tom píšeme. Bludovská ZO ČSOP má zastoupení v Orchidea klubu a podíl se na její činnosti. Že pracuje dobře, dokazuje počet více jako 270 zamapovaných lokalit orchidejí na Šumpersku. V roce 1989 hostila ZO ČSOP v areálu Vlčí důl dva významné české botaniky, zakladatele vědecké taxonomie a zakladatele moderní české botaniky 20. století, prof. RNDr. Josefa Dostála DrSc. a prof. RNDr. Emila Hadače DrSc., se kterými navštívily zajímavé lokality a různé biotopy v okolí Bludova.